

بررسی رضایت کارورزان از اجرای آموزش مبتنی بر مشکل به روش ارائه موارد بالینی (case-based) در گروه‌های کوچک در بخش داخلی

بیتا انوری (MD) ^{*1}

۱. گروه داخلی، دانشکده پزشکی، بیمارستان امام خمینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

مشخصات مقاله	چکیده
نوع مقاله مقاله پژوهشی	مقدمه: آموزش مبتنی بر بیمار و یادگیری مبتنی بر مشکل از شیوه‌های آموزش و یادگیری رایج در بخش‌های بالینی هستند. هدف مطالعه تلفیق این دو شیوه به منظور بهبود رضایت کارورزان از اجرای آموزش برخورد با شکایات شایع در کوریکولوم پزشکی است.
پیشینه پژوهش تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۹/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۲/۱۶	روش کار: در این مطالعه با ارائه آموزش مبتنی بر شکایات شایع بالینی سرفصل‌های کوریکولوم پزشکی عمومی بوسیله آموزش مبتنی بر بیمار که توسط طراحی و ارائه مرحله به مرحله موارد بالینی در بحث گروه‌های کوچک انجام شد، برخورد قدم به قدم با بیمار طراحی شده با حفظ پایداری به مشکل مورد بحث توسط استاد بصورت محدود و کنترل شده و با ارائه بازخورد و امکان بازاندیشی در کلاس فراهم گردید و نتایج نظرسنجی دانشجویان از اجرای این شیوه جمع آوری شد.
کلمات کلیدی آموزش مبتنی بر مشکل، آموزش مبتنی بر مورد بالینی، کارورزی.	نتایج: بیش از سه چهارم از ۶۵ کارورزی که نظرسنجی را تکمیل کردند کاملاً از تأثیر این شیوه آموزشی در نگرش و برخورد با شکایات بیمار رضایت داشتند و ۸۰٪ نیز برنامه آموزشی را به منظور تشویق در اخذ دقیق علائم حیاتی بیمار مبتلا به تنگی نفس کاملاً موثر دانسته‌اند.
	نتیجه گیری: شیوه تلفیق آموزش مبتنی بر مشکل به روش طراحی شده مبتنی بر موارد بالینی، طبق نظرسنجی بر رضایت کارورزان پیرامون بهبود نگرش در برخورد با شکایات بالینی بیمار موثر است و می‌تواند بعنوان ابزاری جذاب در آموزش بالینی مورد استفاده قرار گیرد. این شیوه زمان بر نیازمند اساتید با تجربه به تعداد متناسب با پذیرش روزافزون دانشجویان پزشکی است.

 10.22038/hmed.2024.76952.1303

نحوه ارجاع به این مقاله

B Anvari. Survey of Intern's Satisfaction with Implementing Problem-based Learning by Case-based Small Group Discussion in the Internal Medicine Department. Horizon of Medical Education Development. 2024;15(3):28-38

ایمیل: banvari88@kums.ac.ir

*نویسنده مسئول: بیتا انوری

آدرس: کرمانشاه، بلوار تقلیه، بیمارستان امام خمینی (ره).

فرم شماره ۱: پرسشنامه رضایت سنجی از آموزش مبتنی بر Case در کارورزان گروه داخلی بیمارستان امام خمینی (ره):

من اصلاً نتوانستم در کلاس شرکت کنم	خیلی خوب بود	تاحدودی مناسب‌تر بود	خییر
			۱ آیا اجرای بحث اپروچ به بیمار تنگی نفس بصورت برخورد با case، جهت آموزش نحوه اخذ شرح حال از این بیماران مناسب است؟
			۲ آیا اجرای بحث اپروچ به بیمار تنگی نفس بصورت برخورد با case، جهت آموزش نکات مهم در معاینه این بیماران مناسب است؟
			۳ آیا اجرای بحث اپروچ به بیمار تنگی نفس بصورت برخورد با case، جهت آموزش نحوه برخورد تشخیصی درمانی این بیماران مناسب است؟
			۴ آیا بحث اپروچ به بیماران تنگی نفس به تشویق شما در افزایش دقت در گرفتن علائم حیاتی بیمار (بخصوص RR و PR) کمک کرد؟
			۵ آیا برخورد با بیمار مبتلا به لنفادنوپاتی بصورت بحث در مورد بیمار، روش آموزشی مناسبی برای بهبود نگرش و برخورد شما با بیمار است؟
			۶ آیا برخورد با بیمار دچار تب و سپسیس بصورت بحث در مورد بیمار، روش آموزشی مناسبی برای بهبود نگرش و برخورد شما با بیمار است؟

لطفاً سایر نظرات و پیشنهادات خود را برای بهبود کیفیت آموزشی کلاس‌های فوق بنویسید.

Case based teaching Questionnaire for interns of internal medicine department, Imam Khomeini Hospital, Kermanshah, Iran:

	No	relatively effective	Very effective	I could not participate in the class
1. Was the Case based class effective in learning history taking in approach to the patient with dyspnea?				
2. Was the Case based class effective in learning physical examination points in approach to the patient with dyspnea?				
3. Was the Case based class effective in the diagnostic or therapeutic approach to the patient with dyspnea?				
4. Was the class encouraged you to increase accuracy of the patient's vital signs (particularly RR and PR)?				
5. Was the Case based class effective in the diagnostic and therapeutic approach to the patient with lymphadenopathy?				
6. Was the Case based class effective in the diagnostic and therapeutic approach to the patient with fever and sepsis?				

Any suggestion?